

**A Törvényszék (negyedik tanács) T-732/16. sz., Valencia Club de Fútbol kontra Európai Bizottság
ügyben 2020. március 12-én hozott ítélete ellen az Európai Bizottság által 2020. május 22-én
benyújtott fellebbezés**

(C-211/20. P. sz. ügy)

(2020/C 262/20)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Európai Bizottság

A többi fél az eljárásban: Valencia Club de Fútbol, S. A. D. és Spanyol Királyság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet annyiban, amennyiben abban a Törvényszék megsemmisíti a Spanyolország által a Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva, az Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva és az Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva javára nyújtott SA.36387 (2013/C) (korábbi 2013/NN) (korábbi 2013/CP) számú állami támogatásról szóló, 2016. július 4-i (EU) 2017/365 bizottsági határozatot (HL 2017. L 55., 12. o.) az 1. intézkedést illetően, amely abban áll, hogy az IVF 2009. november 5-én állami kezességvállalást nyújtott a Fundación Valencia által a Valencia CF tőkeemelésével összefüggésben a Valencia CF részvényeinek jegyzése céljából felvett bankkölcsön fedezetére;
- az ügyet utalja vissza az Európai Unió Törvényszéke elé; és
- a költségekről jelenleg ne határozzon.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság egyetlen jogalapra alapítja fellebbezését, amelyben azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta az uniós jogot, amikor tévesen értelmezte a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdését, különösen az előnyre vonatkozó feltétel fennállásának bizonyítása tekintetében. Konkrétabban a megtámadott ítélet 124–138. pontjában a Törvényszék először is a referencia-kamatláb és a leszámítolási kamatláb megállapítási módjának módosításáról szóló bizottsági közleménnyel (HL 2008. C 14., 6. o.) összefüggésben tévesen értelmezte az [EUMSZ 107. és EUMSZ 108. cikknek] a kezességvállalás formájában nyújtott állami támogatásra való alkalmazásáról szóló bizottsági közleményt (HL 2008. C 155., 10. o.) és a vitatott határozatot, másodsor az egyedi kezességvállalásból származó előny fennállására vonatkozó bizonyítási teher szintjét és a Bizottságnak a hivatalos vizsgálati eljárás keretében fennálló gondossági kötelezettségét illetően tévesen alkalmazta a jogot, harmadszor pedig elferdítette a tényeket.

**A Labour Court (Írország) által 2020. május 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem –
MG kontra Dublin City Council**

(C-214/20. sz. ügy)

(2020/C 262/21)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Labour Court, Írország

Az alapeljárás felei

Felperes: MG

Alperes: Dublin City Council

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az irányelv⁽¹⁾ 2. cikkét, hogy a munkavállaló a készenlét során a munkaidejét tölti abban az esetben, ha a „készenlét” alatt a választása szerinti egy vagy több helyen anélkül tartózkodik, hogy a készenlét során bármikor is [köteles lenne] a munkáltatót értesíteni a tartózkodási helyéről, és kizárólag arra köteles, hogy a „hívásokra” lehetőség szerint 5 percen, de legfeljebb 10 perces megjelenési időn belül reagáljon?
- 2) Amennyiben az első kérdésre igenlő választ kell adni, úgy tekinthető-e, hogy a munkavállaló a „munkaidejét” tölti a munkáltató javára az olyan munkaviszonyban, amelyben „készenlétben” áll, ha kizárólag az a korlátozás vonatkozik rá, hogy a hívásokra lehetőség szerint 5 percen, de legfeljebb 10 perces megjelenési időn belül reagálnia kell, és ha a „készenléttel” egyidejűleg, korlátozás nélkül állhat másik munkáltató alkalmazásában vagy folytathat a saját nevében üzleti tevékenységet?
- 3) Amennyiben a második kérdésre igenlő választ kell adni, az, hogy a munkavállalót a „készenlét” ideje alatt másik munkáltató ténylegesen alkalmazza azzal, hogy e másik munkáltató köteles a munkavállalót elengedni, ha az eredeti munkáltatója behívja, azt jelenti[-e], hogy a munkavállaló által „készenlétben” és a másik munkáltatónál munkavégzéssel töltött időt az eredeti munkáltatóval fennálló jogviszony vonatkozásában munkaidőnek kell tekinteni?
- 4) Amennyiben a harmadik kérdésre igenlő választ kell adni, mind az eredeti munkáltatónál, mind pedig a másik munkáltatónál egyidejűleg a munkaidejét tölti-e az a munkavállaló, aki a másik munkáltatónál munkát végez a készenlét ideje alatt?

⁽¹⁾ A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 299., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.; helyesbítés: HL 2020. L 92., 22. o.).

A Korkein hallinto-oikeus (Finnország) által 2020. május 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – A Oy**(C-221/20. sz. ügy)**

(2020/C 262/22)

*Az eljárás nyelve: finn***A kérdést előterjesztő bíróság**

Korkein hallinto-oikeus

Az alapeljárás felei

Fellebbező: A Oy

A másik fél az eljárásban: Veronsaajien oikeudenvalvontyksikkö

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 92/83/EGK irányelv⁽¹⁾ 4. cikkét, hogy valamely tagállamnak, amely e rendelkezésnek megfelelően a független kisüzemi sörfőzdék által előállított sörre kedvezményes jövedékiadó mértékeket alkalmaz, az irányelv 4. cikke (2) bekezdésének második mondatában szereplő, a kisüzemi sörfőzdék együttes adóztatására vonatkozó rendelkezést is alkalmaznia kell, vagy ez utóbbi rendelkezés alkalmazása az érintett tagállam mérlegelési körébe tartozik?
- 2) Közvetlen hatállyal rendelkezik-e a 92/83/EGK irányelv 4. cikke (2) bekezdésének második mondata?

⁽¹⁾ Az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról szóló, 1992. október 19-i 92/83/EGK tanácsi irányelv (HL 1992. L 316., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 206. o.)